

TÉKOZLÓ FIÚ

Árva Emil

Untam a jólétet, azt a tiszta rendet,
amit élveztem bár, de nem értékeltem.
Vártak a kalandok; magam ura lettem,
mikor kizsaroltam örökségemet.

Míg a pénzem tartott, szabad ember voltam,
mindent megtehettem, de inkább a rosszat.
Aztán szolga-sorban hizlaltam disznókat
éhesen, rongyosan, s jaj, magányosan.

Napnál világosabb így lett a számomra:
otthon a béres is szolgál boldogan,
jóban gyönyörködve szíve és a gyomra.

Elindultam haza; Apám nagyon várt ott:
Ő a szeretetét tékozolja jobban...
...Új életet kaptam, mikor megbocsátott...

Forrás: www.keresztyendalok.hu